

EL DESEMBRE CONGELAT

^C
El desembre congelat
^{Am Dm G C}
confús es retira.
Abril, de flors coronat,
^{Am Dm G C}
tot el món admira.
Quan en un jardí d'amor
^{Em}
neix una divina flor,
d'una ro, ro, ro,
d'una sa, sa, sa,
d'una ro, d'una sa,
^{F C}
d'una rosa bella,
^{Am D G C}
fecunda i poncella.

^C
El mes de maig ha florit,
^{Am Dm G C}
sense ser encara,
un lliri blanc tot polit
^{Am Dm G C}
de fragància rara,
que per tot el món se sent,
^{Em}
de Llevant fins a Ponent,
tota sa, sa, sa,
tota dol, dol, dol,
tota sa, tota dol,
^{F C}
tota sa dolçura
^{Am D G C}
i olor, amb ventura.

^C
El primer pare causà,
^{Am Dm G C}
la nit tenebrosa,
que a tot el món ofuscà
^{Am Dm G C}
la vista penosa;
més, en una mitja nit,
^{Em}
brilla el sol que n'és eixit,
d'una be be be,
d'una lla lla lla,
d'una be, d'una lla,
^{F C}
d'una bella aurora
^{Am D G C}
que el cel enamora.